ZESZYTY NAUKOWE POLITECHNIKI ŚLASKIEJ

Seria: ENERGETYKA z. 87

Nr kol. 806

Władysław KASIECZKA

Instytut Techniki Cieplnej i Chłodnictwa Politechnika Łódzka

> PORÓWNANIE METOD WYZNACZANIA SPADKÓW CIŚNIENIA W SKRAJNIE PŁYTKIM GRUBOZIARNISTYM ZŁOŻU FLUIDALNYM

<u>Streszczenie:</u> W pracy dokonano analizy problemów występujących przy określaniu spadku ciśnienia w skrajnie płytkim gruboziarnistym złożu fluidalnym oraz scharakteryzowano zjawiska występujące w tak specyficznym złożu. Przedstawiono wyniki badań eksperymentalnych.

1. Wstep

Skrajnie płytkie gruboziarniste d = 640 mm złoża fluidalne charakteryzują się specyficznymi własnościami odbiegającymi od szeroko stosowanych złóż drobnoziarnistych (d < 1 mm). Stosunek wysokości badanego złoża do średnicy ziarna wynosi od kilka do kilkadziesiąt, a dla złóż drobnoziarnistych - kilka tysięcy i więcej:

Aby określić parametry pracy takiego złoża, istnieje konieczność znajomości aerodynamiki złoża, a więc określenia parametrów przepływowych w zależności od: wymiarów geometrycznych złoża i dystrybutora, własności złoża oraz ziaren. Wpływ tych parametrów dla tego typu fluidyzacji nie jest dotychczas znany. Stosowanie zależności, występujących szeroko w literaturze a dotyczących fluidyzacji wysokiego złoża drobnoziarnistego, prowadzi do bardzo dużych błędów ze względu na całkowicie odmienny charakter pracy gruboziarnistych płytkich złóż fluidalnych. Ukazało się kilka prac [1,2,3,4,5,6], w których autorzy opisują złoża o ziarnach o średnicy 0,5 < d < 5 mm, nazywając je złożami gruboziarnistymi oraz także płytkimi z tego względu, że ich wysokość była mniejsza od średnicy kolumny. Niektóre ze zjawisk występujących w tych złożach występowało także w badanym złożu. Istnieje literatura na temat badań gruboziarnistego złoża nieruchomego o różnym stopniu rozluźnienia [7,8,9], Wyniki tych badań mogą być użyteczne w niektórych przypadkach przy analizie procesu fluidyzacji podobnych złóż.

2. Upis stanowiska badawczego

W celu przeprowadzenia badań aerodynamiki skrajnie płytkiego gruboziarnistego złoża fluidalnego zostało zbudowane stanowisko, którego schemat budowy i zasadę działania przedstawia rys.1.

Rys.1. Stanowisko do badań aerodynamiki skrajnie płytkiego gruboziarnistego złoża fluidalnego:

1 - odcinek kanału 400 x 600 mm, 2 - kolumna fluidyzacyjna, 3 złoże, 4 - komora wyrównawcza, 5 - kolona z kierownicami, 6 - dyfuzor, 7 - przepustnica, 8 - kanał Ø 250 mm, 9 - dysza ISA, 10 - prostownica strumienia, 11,14 - rękaw tkaninowy, 15 - wentylator, 16 - mikromanometr do pomiaru spadku ciśnienia w złożu, 17 - mikromanometr do pomiaru spadku ciśnienia w układzie dystrybutor-złoże, 18 - mikromanometr wraz z sondami, 19 - mikromanometr do pomiaru spadku ciśnienia w dyszy ISA,20-mikromanometr wraz z sondą Prandtla, 21 - termometr, 22 - kamera filmowa, 23 - dystrybutor (sito).

Głównymi elementami stanowiska pomiarowego były: kolumna fluidyzacyjna (2), złoże (3), dystrybutor (23).

Kolumna fluidyzacyjna o przekroju prostokątnym (400 x 590 x 1000 mm) miała przednią i tylną ściankę wykonaną ze szkła, co umożliwiało obserwację zjawisk w złożu fluidalnym oraz ich wizualizację. W kołmierzach kolumny oraz wzdłuż wysokości ścianek wykonano króćce do pomiaru ciśnienia w złożu;

Złoża stosowane do badań składały się z ziaren kulistych o średnicach: 12,36 mm, 24,82 mm i gęstości 1015 kg/m³ oraz średnicy 37,70 mm i gęstości 825 kg/m³.

Dystrybutor sito był elementem wymiennym. Stosowane dwa typy dystrybutorów, różniące się wymiarami otworów i prześwitem: siatki i płyty perforowane.

Parametry pracy stanowiska i program badań zostały dobrane tak, aby obejmowały zakres pracy urządzeń przemysłowych, gdzie tego typu fluidyzacja występuje (fluidyzacyjne tunele zamrażalnicze).

Porównanie metod wyznaczania apadków ciśnienia w

Podczas badań wykonywano pomiary dla określenia ilości i parametrów przepływającego powietrza oraz pomiary spadków ciśnienia w dystrybutorze i w złożu. Dla każdego typu dystrybutora pomiary wykonano dla przypadku bez złoża oraz w obecności złoża. W przypadku obecności złoża, zmieniała się średnica ziaren oraz jego wysokość.

3. Wyniki badań

3.1. Opis sposobów pomiaru spadków ciśnienia w złożu i w dystrybutorze

Początek fluidyzacji występuje wtedy, gdy siła ciężkości złoża zrówna się z siłą parcia przepływającego płynu. Zakłada się teoretycznie, że spadek ciśnienia w złożu fluidalnym jest stały i w przybliżeniu równy spadkowi ciśnienia w złożu przy prędkości płynu w momencie rozpoczęcia się fluidyzacji tzw. minimum fluidyzacji , kiedy to złoże jest rozlużnione i jeszcze nieruchome. Z tego powodu do obliczeń stosuje się empiryczne korelacje dla złóż nieruchomych o odpowiednim stopniu rozluźnienia [8,9]. Zasady tej, dającej dość dokładne wyniki dla drobnoziarnistych złóż wysokich, nie można stosować w przypadku opisywanego w niniejszej pracy złoża, ze względu na inny charakter fluidyzacji oraz znaczny wpływ dystrybutora.

Schemat pomiaru spadków ciśnienia w kolumnie fluidyzacyjnej dla przypadku bez złoża pusty dystrybutor i ze złożem przedstawia rys.2.

Rys.2. Schemat pomiaru spadków ciśnienia w kolumnie a) bez złoża, b) ze złożem .

Spadek ciśnienia w dystrybutorze pustym może być określony poprzez pomiar jako $\Delta p_d = p_D - p_A$ lub $\Delta p_d' = p_D - p_1$; ponieważ spadek ciśnienia w samej kolumnie (bez złoża i dystrybutora) jest pomijalnie mały. Usytuowanie punktu 1 (na granicy dystrybutor - złoże) jest wymuszone sposobem pomiaru spadków ciśnienia w przypadku obecności złoża (rys.2). Spadek ciśnienia w dystrybutorze określony jako $\Delta p_d' = p_D - p_1$ nie uwzględnia spadku ciśnienia płynu na wskutek rozprężania się po wypływie z otworów dystrybutora

W. Kasieczka

. . .

do przestrzeni kolumny ($\Delta p_r = p_1 - p_A$), stąd

$$\Delta \mathbf{p}_{d} = \Delta \mathbf{p}_{d}' + \Delta \mathbf{p}_{r} \tag{1}$$

Spadek ciśnienia w dystrybutorze w obecności złoża można określić jako $\Delta p_{dz} = p_D = p_1$ (rys.2b).

Spadek ciśnienia w badanym złożu można wyznaczyć dwoma sposobami (rys.2);
bezpośrednio, poprzez pomiar różnicy ciśnienia na granicy dystrybutorzłoże (punkt 1) i nad powierzchnią swobodną złoża (punkt A), wtedy

$$\Delta P_{\rm b} = P_1 - P_{\rm A} = \Delta P_{\rm zd} = \Delta P_{\rm dz} , \qquad (2)$$

- pośrednio, poprzez pomiar sumarycznego spadku ciśnienia w układzie dystrybutor - złoże (pomiar przed dystrybutorem i nad powierzchnią swobodną złoża) △ p_{zd} oraz spadku ciśnienia w dystrybutorze pustym bez złoża, a następnie wyliczeniu spadku ciśnienia w złożu jako różnicy obu zmierzonych spadków:

$$\Delta P_{\rm p} = \Delta P_{\rm zd} - \Delta P_{\rm d} \tag{5}$$

lub

$$\Delta P_{p} = \Delta P_{zd} - \Delta P_{d} = \Delta P_{zd} - \Delta P_{d} + \Delta P_{r}$$
(4)

Spadek ciśnienia $\Delta p_p'$ jest obciążony spadkiem ciśnienia rozprężającego się powietrza po wylocie z otworów dystrybutora, przy czym strefa rozprężania jest zaburzona obecnością ziaren. Należy pamiętać, że mierzymy średnie ciśnienie statyczne.

Określenie spadków ciśnienia w złożu i w dystrybutorze w obecności złoża jest bardzo trudne ze względu na wzajemny wpływ parametrów geometrycznych i fizycznych na przepływ płynu oraz charakter fluidyzacji. Określenie tych wpływów wymaga wielu badań.

Celem określenia wzajemnych wpływów układów dystrybutor złoża oraz różnic między pomiarem bezpośrednim i pośrednim wprowadzono współczynnik wzrostu oporu hydrodynamicznego dystrybutora na wskutek obecności złoża - z_D ; zdefiniowany jako

$$z_{\rm D} = \Delta p_{\rm dz} = \Delta p_{\rm d} \, \tag{5}$$

który po uwzględnieniu zależności (1), (2), (3), (4) będzie miał postać:

$$z_{\rm D} = \Delta p_{\rm dz} - \Delta p_{\rm d} = \Delta p_{\rm p} - \Delta p_{\rm b} = \Delta p_{\rm p} - \Delta p_{\rm b} - \Delta p_{\rm p} \qquad (6)$$

Dla wybranego przypadku układu dystrybutor – złoże charakter zmian $z_{\rm D} = f(w)$ przedstawiono na rys.3.

Na wartość z_D składa się wzrost oporu wynikającego ze zmniejszenia się liczby czynnych otworów i ich przekroju w dystrybutorze ze względu na obecność ziaren oraz efekt rozprężania się powietrza nad otworami dystrybutora o zaburzonej obecnością ziaren strukturze. Efekt rozprężania ma większą wartość w przypadku dystrybutorów w postaci płyt perforowanych.

Rys.3. Zależność współczymika wzrostu oporu hydrodynamicznego dystrybutora dla skrajnie płytkiego gruboziarnistego złoża od prędkości przepływającego powietrza.

Ocena ilościowa poszczególnych składników z_D jest bardzo trudna ze wzglę= du na wiele możliwości zmian struktury złoża w strefie dystrybutora.

Wyniki wyznaczania spadków ciśnienia w sposób bezpośredni i pośredni w skrajnie płytkim gruboziarnistym złożu przedstawiono przykładowo dla wybranego przypadku na rys.4.

Z analizy przebiegu krzywych na rys.4 wynika, że wyniki bezpośredniego pomiaru spadku ciśnienia w badanym złożu dają zdeformowane krzywe fluidyzacji. Otrzymywano nawet wyniki ujemne w przypadku, gdy spadek ciśnienia w wyniku rozprężania się powietrza w pływającego z otworów dystrybutora był większy niż spadek ciśnienia w samyn złożu:

W przypadku wyników pośredniego określania spadku ciśnienia w badanym złożu charakter krzywych fluidyzacji jest zbliżony do przebiegu teoretycznego. Jak widać na rys.4 spadek ciśnienia w złożu dla tych samych ziaren i tej samej wysokości złoża zależy od typu dystrybutora. Wraz ze wzrostem wysokości złoża oraz zmniejszaniem się średnicy ziaren obserwowano stosunkowo mniejszy wpływ dystrybutora oraz zacieranie się różnic między pomiarem pośrednim i bezpośrednim spadku ciśnienia w złożu!

Uznano, że najbardziej odpowiedni w przypadku skrajnie płytkiego gruboziarnistego złoża jest pomiar pośredni spadku ciśnienia w złożu, ponieważ daje wyniki najbardziej zbliżone do rzeczywistych;

Rys.4. Zależność spadku ciśnienia w gruboziarnistym skrajnie płytkim złożu od prędkości przepływającego powietrza. Pomiar bezpośredni i pośredni.

3.2. <u>Korelacje empiryczne spadku ciśnienia w skrajnie płytkim</u> gruboziarnistym złożu fluidalnym

Dokonując analizy wyników własnych badań [10] dla różnego rodzaju złóż i dystrybutorów, biorąc tylko pod uwagę pomiar pośredni spadku ciśnienia w badanym złożu, otrzymano następujące korelacje empiryczne:

- siatka 8 x 8 mm, β = 95% (Δp, 3 0)

$$Eu = 0,674 \cdot Ar^{0,94} \cdot Re^{-1,90} \cdot (H_0/d)^{1,03}$$
(7)

- siatka 0,08 x 0,08 mm, &= 38%

$$Eu = 0,324 \cdot Ar^{0,985} \cdot Re^{-1,90} (H_0/d)^{1,03}$$
(8)

$$= plyta \ perforowana \ d_o = 20 \ mm, \ \beta = 11\%, \ \beta = 19,9\%$$

$$Eu = 0,0031 \cdot Ar^{1,24} \cdot Re^{-1,90} \cdot (H_o/d)^{1,03}, \qquad (9)$$

gdzie Eu =
$$\frac{\Delta P_p}{\sqrt{2} g}$$
; Ar = $\frac{g \cdot d^3}{V^2}$; Re = $\frac{wd}{V}$; Re = $\frac{wd}{V}$;

przy czym Ar = $(0,65 \div 16) \cdot 10^8$; $H_0/d = 1,7 \div 19,0$, $w/w_{mf} < 2,5$,

współczynnik korelacji r~0,99. Do obliczenia prędkości początku fluidyzacji (minimum fluidyzacji) badanego złoża otrzymano następującą korelację empiryczną:

$$Re_{mf} = 0,464 \cdot \epsilon_{mf}^{1,59} \cdot Ar^{0,53},$$
 10

gdzie: $\mathcal{E}_{mf} = 0,38 \div 0,42$; Re_{mf} = $w_{mf} \cdot d/V$.

Otrzymane (8) i (9) ,(10) zależności dotyczą dystrybutorów i złóż spotykanych w technice.

3.3. Opis zlawisk w skrainie płytkim gruboziarnistym złożu fluidalnym

Fluidyzacja gruboziarnistego skrajnie płytkiego złoża jest fluidyzacją typowo niejednorodną. Złoże, gdy prędkość przepływającego powietrza zbliża się do prędkości początku fluidyzacji (minimum fluidyzacji), rozluźnia się, a na jego górnej powierzchni zaczynają drgać pojedyncze ziarna. Przy dalszym niewielkim wzroście prędkości powietrze drga ich coraz to większa ilość. Dalszy wzrost prędkości powoduje tworzenie się pęcherzy, początkowo w górnych warstwach a później coraz głębszych. Podczas fluidyzacji ziarna skupiają się a gaz w postaci dużych pęcherzy porusza się do góry między zagęszczonymi partiami ziaren. Na powierzchni złoża pęcherz gazowy pęka i ziarna są wyrzucane do góry na stosumkowo duże wysokości. Zawsze jednak obserwuje się pozostawanie pewnej zalegającej warstwy ziaren na dystrybutorze, co z technologicznego punktu widzenia jest bardzo niekorzystnym zjawiskiem. Grubość tej warstwy zależy od prędkości powietrze i typu dystrybutora. W badanym złożu występuje o wiele mniejsze mieszanie się ziaren niż w złożach drebnoziarnistych.

4. Wnioski

- Przeprowadzone badania rozszerzają wiadomości dotyczące procesu fluidyzacji o badania specyficznych gruboziarnistych skrajnie płytkich złóż fluidalnych
- Charakterystycznym zjawiskiem występującym podczas fluidyzacji gruboziarnistych skrajnie płytkich złóż jest małe mieszanie się ziaren oraz zaleganie dalszych warstw na dystrybutorze
- Spadek ciśnienia w złożu zależy od rodzaju dystrybutora, ze względu na stosunkowo głęboką strefę rozprężania się powietrza po wypływie z otworów dystrybutora
- Istnieje wzajemny wpływ badanego złoża i dystrybutora, trudny do ilościowego określenia, dlatego pośredni pomiar spadku ciśnienia w złożu jest dla tego rodzaju złóż najkorzystniejszy.

Przedstawione wyniki są podstawą do dalszych badań modelowych i przemysłowych wymiany ciepła i masy.

i	Ka	8	i.	 z	58

Oznaczenia

-					
A	- powierzchnia przekroju poprzecznego złoża				
d	- średnica ziarna				
G	- ciężar złoża				
Ho	- wysokość złoża przy prędkości w _m r				
PD	,p _A ,p ₁ - ciśnienie statyczne w punktach D,A,1				
1	- spadek ciśnienia w dystrybutorze pustym				
ΔI	- spadek ciśnienia w dystrybutorze w obecności złoża				
	- spadek ciśnienia w układzie dystrybutor-złoże				
ΔF	- spadek ciśnienia w złożu, pomiar bezpośredni				
ΔF	- spadek ciśnienia w złożu, pomiar pośredni				
ΔP	- spadek ciśnienia w złożu				
Δр	 teoretyczny spadek ciśnienia w złożu 				
Wmf	- prędkość minimum fluidyzacji				
W	- prędkość przepływu powietrza przez złoże, odniesiona do prze-				
	kroju pustej kolumny				
z _D	 współczynnik określony zależnością (5) 				
5	- gęstość powietrza				
Ss	- gęstość ziarna				
β	- prześwit dystrybutora				
Ŷ	 lepkość kinematyczna powietrza 				
Enf	- porowatość złoża gdy w = w _{mf}				
Lite	eratura				
63	Al Ali B.M.A., Broughton J.: Appl.Energy. 1977. 2. 55.101-114.				
[2]	Catipovič N.M., Jovanovič G.N., Fitzgerald T.J.: AIChE Journal, 1978				
	24 , 2, s.543-547.				
[3]	Cranfield R.R., Geldart D.: - Chem.Eng.Science, 1974 (29) 55.935-947.				
[4]	Fan L.T., Chang Y.: The Can.J.of Chem.Eng., 1979 (57) 58-88-97.				
[5]	Loew O., Smutter B., Resnick W Powder Technology, 1979 22				
	ss.45-57.				
6]	Mc Grath L., Streatfield R.E Trans.Inst.Chem.Engrs, 1973 (51).				

- ss.361-368.
- [7] Wentz Ch.A., Thodos G.: AIChE Journal 1963 (9), 1, s.81-84 1 2, s.358-361.
- [8] Barnea E., Mednick R.L.: The Chem.Eng.Journal, 1978, 15, ss.215-227.
- [9] Molerus 0.; ·· Chem.Eng.Science, 1980 (35), ss:1331-1340.
- [10] Kasieczka W. Praca doktorska, Politechnika Łódzka, 1983 .

Porównanie metod wyznaczania spadków ciśnienia w

СРАВНЕНИЕ МЕТОДОВ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ПЕРЕПАДОВ ДАВЛЕНИЯ В КРУПНОЗЕРНИСТОМ ИСЕВДООЖИЖЕННОМ СЛОВ С ОЧЕНЬ МАЛОЙ ТОЛЩИНОЙ

Резюме

Описываются некоторые исследования газодинамики псевдоожижения крупнозернистого слоя (d = 10-40 мм с очень малой толщиной. Показывается отновительной толщины слоя (H/d) а также геометрических размеров решетки на перепад давления в слое. В статье используются два метода экспериментального построения кривых псевдоожижения – прямой и косвенный. Представляются результаты экспериментов.

COMPARISON OF METHODS OF MEASURING PRESSURE DROP IN THE FLOW OF AIR THROUGH MOST SHALLOW AIR-FLUIDIZED BEDS OF LARGE PARTICLES

Summary

The problems and the characteristic effects in most shallow air-fluidized beds $(H/d^{-9}20)$ of large particles (d = 10 - 40 nm) were analyzed in this paper and the experimental results of the reseach were also presented.